

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Disquisitionvm Magicarvm Libri Sex

Delrío, Martín Antonio

Mogvntiae, 1624

Monitio XII. Quæ cauendæ in precibus & orationibus vanæ obseruantiaë?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62472)

quæ norunt boni olitores, vinitores, & agricolæ. Pro Ecclesiastico remedio, licebit illud desumere ex sequenti historia, quam idem Ciruelus memorat. Multis olim annis. Cantabriam, totamq; Hispaniam Tarraconensem infestatam à vermibus fuisse, qui quotannis fructus omnes terræ absumberat. Misere itaque Cantabri, & Celtiberi ad Sedem Apostolicam petentes consilium, quid facto foret opus. Motus eorum precibus Pontific. Roman. eo misit Legatum Episcopum Ostiensem nomine Gregorium, virum eximia prudentia & sanctitate: Qui, ut in Hispanias aduenit, crebris concionibus populos illos à vitijs variis ad feriam penitentiam perduxit, præsertim publicorum flagitiorum: postea instituit fieri processiones publicas læuientium in tergum flagellis: indixit aliquot dierum eleemosynas, ieiunia, precesque: demum vestitus ornato Pontificio Missas in altari portatili in ipsis agris dixit, qui magis erant calamitosi, sic fugiuit necauitque multitudinem insectorum, adeo ut multis post annis immunes omnino agri fuerint. Solent in his partibus Sancti huius opem implorare: consultumque fuerit alijs quoque locis hanc eius methodum & exemplum sequi.

MONITIO XII.

Quæ cauendæ in precibus & orationibus vanæ obseruantia?

RATIONVM quoque Sanctitatem diabolus multis superstitionis circumstantijs solet violare: aliquando violat malo sine proposito, ut cum quis o-

A rat, aut celebrari curat missam ad exitium alicuius; aut vano, ut ad sciendum aliquid boni successus, &c. Moneantur ergo in orationibus attendere ad sequentia axiomata.

Primum peccatum orationis est ratione materia, quando petuntur res illicitæ aut noxiæ; quæ repugnant honori aut preceptis Dei, aut caritati proximi aut quando res indifferentes (verbi gratia, diuitiæ, honor, doctrina, &c.) petuntur absolute, aut pertinaciter, nimisque instanter; aut quando petuntur instanter res, de quibus iustum dubium est, an sint homini ad salutem futuram: aut petitur cognitio futuri euentus ad matrimonium, &c. ut sunt virginum Hispanarum illæ orationes, quas vocant, *de los Reges, de la estrella, de sant iuan*; quibus finitis aucupantur prima transeuntium verba, & inde colligunt, quod scire volebant; superstitione stolidâ & impiâ, ut bene Horozæus libr. 2: de vera, & falsa diuinat. cap. 24.

C *Secundum est ratione forma,* quando continent verba vel sensus verborum aliquid falsum, mendax, fidei, vel naturali rationi contrarium; vel nomina barbara, & ignota, aut nugæ & ineptias; quia hæc omnia sapiunt blasphemiam.

D *Tertium peccatum est ratione modi seu ceremoniarum, quæ adhibentur;* quando illæ sunt vanæ, & præter vel contra communem Ecclesiæ consuetudinem: ut si necessario debeant fieri certo statu Corporis, certis horis vel diebus non interruptis, brachijs certo modo expansis, oculis in certum locum defixis, cum tot candelis talis vel talis coloris: & similibus, existimando circumstantias has ad effectum aliquid naturalis, vel supernaturalis virtutis conferre.

Contra

Vide l. 6.
c. 2. q. 3.
sect. 3. litt
Z. & l. 3.
part. po-
ster. q. 4.
sect. 2. &
sect. 8. & 9

Contra hæc peccata adhortandi sunt homines, vt firmiter apud animum suum statuunt nec velle malum vllum vitare, nec velle boni quidquam consequi, vel retinere per vlla media illicita, vana, aut superstitiosa. 2. Postquam diuinum auxilium seriò implorarunt, conentur suam voluntatem diuinæ profus conformare, sibi que certò persuadeant, quicquid eis acciderit, id à Dei prouidentia procedere, & ipsis esse longè vtilissimum. 3. certò credant, quando Deus illis non concedit, quod postulant, id paterno Deum pium & misericordem animo facere; quoniam hoc illis expediat. sicut solet medicus ægro multa subtrahere & denegare, non inuidiâ nec sæuitiâ, sed benevolentia & sapientia. 4. Non apponant missis: quas ad intentionem suam dici curabunt, vllum numerum aut determinationem, loci, diei, candelarum, &c. ex hoc capite damnantur Missæ quas vocant, *tricenarias reuelatas*, & *clausas*, *missas Comitum*, *missas S. Amatorum*, contra quas disserit D.

A Vincentius Ferrerius, *homil. 4. Dominica 4. in Aduent.* Ex dictis etiam damnantur orationes, in quarum titulis præscribitur certus dierum numerus, quo exacto sint exoraturi; contra illud præstantis viduæ Iudith. 8 v. 12. *Qui estis vos, qui tentatis Dominum? Non est iste sermo, qui misericordiam prouocet: sed potius qui iram excitet, & furorē accendat. Possistis vos tempus mirationis Domini, & in arbitrium vestrum diem constituisse ei. nec non orationes, quibus petunt à Christo, Deipara, vel sanctis reuelationes aut apparitiones; quia hoc est plenum periculi ac deceptionis, audaciæ, curiositatis ac præsumptionis quemadmodum etiam orare, vt significant eis diem & horam obitus, & istis insuper inculcandum illud Thomæ de Kempis; *Quid faceres si scires? nunc ita viue, vt securus horam illam expectes.* Hæc sufficiant: sunt enim cataplasmata contra superstitionum præcipuos fontes, causasque, reliqua ex toto petenda sunt opere.*

In quo quæcunque scripsi, ea cuncta S. A. & C. R. Ecclesiæ iudicio, & Piorum Theologorum censuræ subijcio: si quid ignaro elapsum, quod Ecclesiæ minus probetur, improbo, damno, & pro non scripto haberi volo.

MARTINVS DELRIO
Societ. Iesu Presbyter.